

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Pc/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120205684
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:5120205684.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci navrhovateľa: S. D., L.. XX.X.XXXX, P. J. Š.P. Š. XXX/XX, T. L. C., Š. M. D. S. G. X. E.: I. D., L.. X.XX.XXXX, P. J. T. X/X, T., L. D. O., štátny občan SR, o určenie výživného, takto

rozhodol:

I. Povinný z výživného, I. D., L.. X.XX.XXXX je p o v i n n ý platiť oprávnenému z výživného, S. D., L.. XX.X.XXXX, výživné vo výške 100 Eur mesačne s účinnosťou od 18.5.2020, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa.

II. Povinný z výživného je povinný zaplatiť navrhovateľovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 18.5.2020 do 20.04. 2022 v celkovej sume 1.950 Eur a to do 90-tich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti návrh zamietá.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov prvoinštančného a druhoinštančného konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 18.5.2020 domáhal voči povinnému z výživného - svojmu otcovi, aby súd povinného z výživného zaviazal navrhovateľovi prispievať na výživu navrhovateľa sumou 480,- Eur mesačne, vždy do 15.dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred.

2. Návrh odôvodnil tým, že je študentom prvého ročníka vysokej školy Žilinskej univerzity v Žiline. Povinný z výživného je jeho otec. Po osobných nezhodách s otcom sa odsťahoval vo februári roku 2020 z otcovej domácnosti a v súčasnosti žije s matkou (L. D., XX.X.XXXX, Š. Š. XXX/XX T. L. C.). Nakoľko vysokú školu študuje v dennej forme, nemá možnosť riadne pracovať a mať príjem, ktorý by mu pokryl všetky jeho výdavky. Čiastočne svoje náklady rieši formou študentských brigád, ale to pokryje iba časť jeho nákladov. Otec jeho žiadosť o podporu odignoroval. Mesačné náklady vyčíslil v sume 210,- za stravu (110 + 100eur - školské stravovanie + domácnosť), cestovné: 25eur (MHD), mobil v sume 10,- eur, oblečenie: 25,- eur, kultúrne vyžitie: 35,- eur, energie: 70,- eur, škola: 35 - 40,- eur, internet: 15,- eur, drogeria: 15 + 20 eur (osobná hygiena + pracie prostriedky), doučovanie: 15,- eur. Žiadal, aby mu otec ako povinný z výživného uhradil mesačné výživné v sume 480,- Eur počnúc právoplatnosťou rozsudku.

3. Povinný z výživného sa k návrhu vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 31.8.2020 (č.l. 20), v ktorom tvrdil, že jeho priemerný mesačný príjem predstavuje 1.133,- Eur, pričom dva mesiace v roku nepracuje, je živnostník a svoju pracovnú dobu prispôbuje potrebám styku s druhou maloletou dcérou žijúcou na Slovensku. Náklady domácnosti uhrádza s partnerkou a žije v Nemecku. Navrhol, aby platil výživné na dcéru v sume 100,- Eur a na syna - navrhovateľa v sume 150,- Eur. Výdavky a navrhované výživného

žiadané navrhovateľom považoval za neprimerané. Okrem toho preukázal svoje príjmy a výdavky potvrdeniami (daňové priznanie, odvody, dane, potvrdenia o nákupoch, úhrady poisťiek, telefónu a pod.). Tvrdil, že navrhovateľovi platí telefón. Poukázal na to, že každému z detí je mesačne poukazovaný na účet matky prídavok v sume 204,- Eur.

4. Súd následne vo veci nariadil termín pojednávania na 16.12.2020, na ktorom vec prejednal a rozhodol za prítomnosti navrhovateľa a povinného z výživného. Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu a uviedol, že príjmy deklarované jeho otcom nepovažuje za zodpovedajúce jeho životnej úrovni, pretože má tri autá, motorku, dvakrát v roku chodí na dovolenku. Zo zhodného vyjadrenia účastníkov vyplynulo, že za rozhodné obdobie - od podania návrhu do rozhodnutia súdu neplatil povinný z výživného navrhovateľovi žiadne výživné. Prídavky na deti vyplácané v Nemecku, vrátane prídavku na navrhovateľa, poukazuje povinný z výživného na účet matky. Povinný z výživného považoval navrhované výživné za neprimerané a výdavky navrhovateľa za nadštandardné. Zotrval na svojich preukázaných príjmoch a výdavkoch. Namietal, že nemá iné príjmy, pričom dovolenka bola darom k jeho narodeninám a pozemok zakúpil s partnerkou, ktorá uhradila celú kúpnu cenu. Zároveň súdu doložil aktuálne potvrdenia o príjmoch a výdavkoch. Navrhovateľ súdu predložil aktuálne potvrdenie o návšteve školy a uviedol, že časť svojich výdavkov hradí z príjmu z brigád. Prispieva matke na domácnosť a energie. Potvrdil, že prídavky na dieťa sú vyplácané matke a on s nimi nedisponuje.

5. Súd rozsudkom na pojednávaní dňa 16.12.2020 rozhodol tak, že povinného z výživného zaviazal platiť navrhovateľovi výživné v sume 250,- Eur mesačne s účinnosťou od 18.5.2020, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa (výrok I.). Zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 18.5.2020 do 16.12.2020 celkovej sume 1.750,- Eur do 30.6.2021 (výrok II.) a vo zvyšnej časti návrh zamietol (výrok III.) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV.). Voči rozsudku podal odvolanie povinný z vyživovacej povinnosti. O tomto odvolaní rozhodol Krajský súd Žilina uznesením sp.zn. 6CoP/44/2021 zo dňa 30.9.2021 tak, že rozsudok v prvom, druhom a štvrtom výroku zrušil, III. Výrok (ktorým súd návrh vo zvyšnej časti zamietol) ostal nedotknutý. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške výživného nezisťoval pomery na strane matky a nedôsledne sa zaoberal zistením rozsahu odôvodnených potrieb navrhovateľ, ktorý si dokáže čiastočne sám zabezpečiť príjem. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní v rozsahu, potrebnom pre rozhodnutie, objasniť a zhodnotiť schopnosti, možnosti oboch rodičov podieľať sa na výžive navrhovateľa a tiež ich majetkové pomery (§ 62 ods. 2 veta prvá a § 75 ods. 1 ZoR), vrátane rozsahu výdavkov potrebných na zabezpečenie ich odôvodnených potrieb, a to za obdobie od podania návrhu na začatie konania. V potrebnom rozsahu súčasne objasniť a zhodnotiť rozsah odôvodnených potrieb navrhovateľa (§ 75 ods. 1 ZoR) prihládajúc na princíp podieľania sa na životnej úrovni rodičov podľa ust. § 62 ods. 2 veta druhá ZoR). Pri tom súd prvej inštancie vezme do úvahy, že odôvodnené potreby navrhovateľa boli / sú v značnej miere saturované rodinnými prídavkami vyplácanými povinnému na navrhovateľa v Nemeckej spolkovej republike a súčasne aj jeho príjmami zo závislej činnosti dosahovanými popri jeho vysokoškolskom štúdiu. Za účelom objasnenia skutočného stavu v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie zabezpečí, či už od samotných účastníkov, alebo iných osôb, potrebné informácie a dôkazy. Pokiaľ pôjde o dôkazy predložené v inom ako štátnom jazyku (v danom prípade v nemeckom jazyku), súd prvej inštancie zabezpečí ich preklad.

6. Súd po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci nariadil pojednávanie na 20.4.2022 a zároveň vyzval navrhovateľa a povinného z vyživovacej povinnosti na preukázanie príjmov a výdavkov a rovnako vyzval na preukázanie príjmov a výdavkov matku navrhovateľa. Podklady dodané povinným z výživného v nemeckom jazyku súd nechal úradne preložiť do slovenského jazyka.

7. Na pojednávaní dňa 20.4.2022 súd vec opätovne prejednal a rozhodol za účasti navrhovateľa a povinného z výživného. Navrhovateľ uviedol, že s povinným pôvodne dospeli k dohode o platení výživného v sume 200,- Eur mesačne, avšak dohoda stroskotala na tom, že navrhovateľ takéto výživné požadoval od podania návrhu, čo povinný odmietol. Tieto skutočnosti potvrdil samotný povinný z výživného. Na opakované otázky súdu týkajúce sa primeranej výšky výživného, ktorú by mal s ohľadom na svoje majetkové pomery platiť, sa povinný z výživného nevedel vyjadriť. Odkázal iba na písomné vyjadrenie v odvolaní a na skutočnosť, že zo strany Nemeckej spolkovej republiky sú vyplácané prídavky na navrhovateľa. Súd vyzval účastníkov, aby uviedli, aká suma prídavku na dieťa je poukazovaná z Nemecka, pričom presnú sumu uviesť nevedeli. Navrhovateľ zotrval na sume mesačného výživného vo výške 200,- Eur mesačne počnúc od podania návrhu a tvrdil, že povinný z výživného za rozhodné

obdobie uhradil titulom výživného navrhovateľovi sumu 400,- Eur (t.j. 2 x po 200,- Eur). Na otázku súdu povinný z výživného nevedel upresniť, či uhradil túto sumu, no na preukázanie inej úhrady nežiadal odročiť pojednávanie. Naopak, žiadal, aby súd na pojednávaní vec rozhodol. Na výške príjmov a výdavkov účastníci zotrvali a k dohode o výške výživného nedospeli. Súd následne vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nasledovných ustanovení zákonov:

8. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

9. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

10. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 75 odsek 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. Podľa § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

15. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že sú splnené podmienky pre určenie výživného, nakoľko zo zhodného vyjadrenia účastníkov vyplýva, že rodičia sú rozvedení a otec neprispieva pravidelne na výživu navrhovateľa, toho času plnoletého nezaopatreného dieťaťa. Z rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 30P/279/2018 zo dňa 25.9.2019 mal súd za preukázané, že na manželstvo povinného z výživného a matky navrhovateľa bolo rozvedené a súd zároveň rozhodol o úprave rodičovských práv a povinnosti na základe dohody rodičov. V zmysle tejto dohody bolo určené výživné na mal. Adrianu v sume 250,- Eur.

16. Z potvrdenia o návšteve školy priloženého k návrhu (č.l. 4) a aktuálneho potvrdenia predloženého na pojednávaní (č.l. 202) mal súd za preukázané, že navrhovateľ je študentom dennej formy vysokoškolského štúdia v bakalárskom stupni. Z lustrácii v Sociálnej poisťovni mal súd za preukázané, že navrhovateľ si privyrába na základe dohôd o brigádnickej práci študenta. Na pojednávaní dňa 16.12.2020 a v písomnom vyjadrení zo dňa 24.1.2022 navrhovateľ uviedol, že mesačne zarobí podľa možností v priemere 150,- Eur. Táto skutočnosť bola súdom výslovne a nesporne ustálená aj na pojednávaní dňa 20.4.2022. Navrhovateľ uviedol, že v rozhodnom období žije v spoločnej domácnosti s matkou, pričom v letnom období si brigádnicke zarobil nejaké peniaze v Nemecku, no investoval ich do opravy vodovodu v rodinnom dome, v ktorom žije s matkou. Sám prispieva na stravu a energie, nakoľko nie je vo finančných možnostiach matky všetko uhrádzať. Obaja účastníci zhodne uviedli, že prídavky na navrhovateľa sú vyplácané na účet matky, kam ich zasiela aj povinný z výživného (vyplácané Nemeckou spolkovou republikou). Nakoľko účastníci nevedeli uviesť a preukázať presnú sumu prídavku

na dieťa vyplácanú z Nemecka, súd vychádzal z tvrdenia matky navrhovateľa, že mesačne jej titulom prídavkov na obe deti je vyplácaná suma 387,- Eur. Na výzvu súdu toto tvrdenie účastníci nevyvrátili. Súd tak ustálil, že titulom prídavkov na deti je na navrhovateľa vyplácaná spolu suma 218,50 Eur (nemecké a slovenské prídavky). Za ustálenú súd považoval aj sumu 150,- Eur mesačne ako príjem navrhovateľa z prác vykonávaných na základe dohody o brigádnickej práci študentov, pričom túto sumu je navrhovateľ schopný si privyrobiť popri dennom štúdiu na vysokej škole. Tieto sumy slúžia na pokrytie potrieb navrhovateľa, čo predstavuje spolu 368,50 Eur.

17. Súd ďalej skúmal rozsah odôvodnených výdavkov navrhovateľa. Navrhovateľ je študentom dennej formy vysokoškolského štúdia. Navrhovateľ tvrdil, že jeho mesačné výdavky sú približne vo výške 460,- Eur. Po podaní odvolania navrhovateľ uviedol (č.l. 204), že jeho výdavky sú 370,- Eur mesačne a jeho priemerný mesačný príjem je 150,- Eur. Z toho 200,- eur predstavuje strava, drogéria 20,- Eur, zubár ročne 80,- Eur, cestovné v sume 20,- Eur, kultúrne vyžitie 20,- Eur, internet 15,- Eur. Náklady na štúdium navrhovateľ neuviedol, no poukázal na ne opätovne na pojednávaní dňa 20.4.2022. Navrhovateľ tiež uviedol, že prispieva na náklady domácnosti.

18. V ďalšom sa súd zaoberal majetkovými pomermi matky tak, ako to vyplýva z rozhodnutia odvolacieho súdu. Z rozpisu jej mesačných príjmov a výdavkov spolu s listinnými dôkazmi (č.l. 217) vyplýva, že je živnostníčkou v oblasti maloobchodu od 1.5.2018, ktorá podľa daňového priznania za rok 2020 mala príjem 4.148,11 Eur (č.l. 207), čo mesačne predstavuje 350,- Eur. Z tejto sumy mesačne uhrádza nájomné za priestory v sume 160,- eur. Okrem toho do príjmov započítala výživné na maloletú dcéru v sume 250,- Eur, prídavky slovenské v sume 51,- Eur a nemecké prídavky na obe deti v sume 387,- Eur. V ďalšom uviedla mesačné výdavky na domácnosť v sume 120,- Eur (69,20 Eur plyn, 36,84 Eur elektrina, 20,- Eur voda), ďalej 15,- Eur internet, 25,- Eur telefón, 89,54 Eur splátka úveru, 9,90 Eur televízia, školská jedáleň pre dcéru 25,- Eur, družina 10,- Eur, školské pomôcky 10,- Eur, strava 400,- Eur, oblečenie a obuv 70,- Eur. Súd vychádzal z čistného príjmu matky (350,- Eur), ktorý je reálne nižší ako minimálna mzda na Slovensku v rozhodnom období (od 18.5.2020 do súčasnosti). Z rozpisu príjmov a výdavkov je zrejmé, že matka uhrádza nevyhnutné náklady na domácnosť, v ktorej žije aj samotný navrhovateľ. Príjem matky je pod hranicou minimálnej mzdy v národnom hospodárstve, a tak nie je vo finančných možnostiach matky uhrádzať iné výdavky navrhovateľa.

19. Povinný z výživného súdu preukázal výšku svojich mesačných príjmov a výdavkov, ktorú aktualizoval na výzvu súdu dňa 22.3.2022 (č.l. 286). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že je živnostníkom v Nemecku, kde uhrádza dane, odvody, poistenie motorového vozidla a iné výdavky. Podľa tvrdení povinného na pojednávaní dňa 16.12.2020 bol jeho priemerný mesačný príjem 1.133,- Eur. Z ďalších listinných dôkazov vyplynulo, že si založil firmu spolu so spoločníkom, kde je jeho ročný príjem 15.000,- Eur k 31.12.2021, čo vyplýva z potvrdenia daňového poradcu (č.l. 329). Súd uvedené vyhodnotil ako čistý príjem, nakoľko z potvrdenia daňového poradcu zo dňa 26.1.2022 vyplynulo, že za rok 2020 bola sadzba na výpočet odmeny poradcu 33.727,- Eur, čo súd vyhodnotil ako hrubý príjem (sadzbu na výpočet odmeny daňového poradcu). Priemerný mesačný príjem tak predstavuje sumu 1.250,- Eur, pričom takúto výšku mesačného príjmu potvrdil povinný z výživného na otázku súdu aj na pojednávaní dňa 20.4.2022. Navyše uviedol, že k 31.3.2022 ukončil činnosť jeho firmy a zamestnal sa na čiastočný úväzok z dôvodu dochádzania na Slovensko za dcérou. Jeho súčasný príjem (ktorý žalobca nepreukázal) je rovnako v sume približne 1.200,- Eur podľa jeho vlastných vyjadrení. Z týchto skutočností súd vychádzal na účely posúdenia príjmu povinného za rozhodné obdobie. Povinný z výživného zároveň uviedol, že zo svojho príjmu platí 250,- Eur ako výživné na maloletú dcéru. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 30P/279/2018 zo dňa 25.9.2019, ktorou mal tiež súd za preukázané, že na manželstvo povinného z výživného a matky navrhovateľa bolo rozvedené a súd zároveň rozhodol o úprave rodičovských práv a povinností na základe dohody rodičov. Povinný uviedol rozpis mesačných výdavkov, do ktorých však boli zahrnuté položky ročných jednorázových výdavkov. Súd z tohto prehľadu vyhodnotil ako dôvodné náklady na stravu, ubytovanie, cestovné a platby výživného. Tak ako konštatoval odvolací súd, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. (§ 62 ods. 5 veta prvá ZoR) Toto pravidlo však nemožno vykladať absolútne, teda tak, že výživné by malo mať prednosť pred akýmkoľvek výdavkami rodiča, čo je vyjadrené v druhej vete ust. § 62 ods. 5 veta druhá ZoR, v zmysle ktorého pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Takýmito výdavkami môžu byť záväzky z prevzatých úverov a pôžičiek, ktoré neboli použité rodičom k uspokojovaniu jeho primeraných životných potrieb, ktoré by súčasne zodpovedali aj životnej úrovni dieťaťa. Preto napr. výdavky rodiča spojené

so zabezpečením primeranej úrovne jeho bývania (splátky hypotekárneho úveru) nie sú výdavkami, ktoré by nebolo potrebné vziať do úvahy pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov rodiča. Všeobecne teda platí, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu sa vyhnúť plneniu tejto povinnosti. Z vyjadrenia povinného - otca navrhovateľa, vyplýva rozsiahly zoznam výdavkov spojených okrem nevyhnutých výdavkov, s poistením, nákladov na platenie daní a odvodov. Ak by súd dôsledne spočítal všetky výdavkov povinného, dospel by k záveru, že prevyšujú jeho príjmy. Povinný z výživného totiž do rozpisu výdavkov zahrnul náklady na naftu v sume 500,- Eur do kolóny mesačné výdavky. Spočítaním ostatných nákladov (výživné 250,- Eur + náklady domácnosti 500,- Eur + životné poisťky cca 80,- Eur + telefóny 60,77 Eur + hodiny SSE 12,- Eur + súkromná daň finančný poradca 15,- Eur) ide o výdavky v sume približne 900,- Eur a pri spočítaní nákladov na naftu (500,- Eur) a zohľadnení ďalších výdavkov sú výdavky presahujúce jeho príjmy. Navrhovateľ navyše uviedol, že kvôli stretávaniu sa s dcérou, za ktorou chodí na Slovensko v zmysle súdom upraveného styku každý tretí týždeň. Navrhovateľ namietal, že výška príjmu povinného z výživného nekorešponduje s jeho životnou úrovňou, t.j. že musí zarobiť viac ako tvrdí, pretože má tri autá, motorku a absolvuje pravidelne dovolenky. Tieto tvrdenia povinný z výživného namietal a poukázal na to, že na výdavkoch a úhradách napr. dovolení sa podieľa aj jeho súčasná partnerka.

20. Pri určení výšky výživného súd zohľadnil osobitosť prípadu a výšku príjmov a výdavkov povinného ako aj potreby navrhovateľa ako oprávneného. Súd sa nestotožňuje s tvrdením otca, ktorý mal v priebehu konania za to, že výška prídavkov na dieťa poukázaných z Nemecka by mala „nahrádzať“ vyživovaciu povinnosť otca ako povinného rodiča. Je nesporné, že príjem matky je nižší ako minimálna mzda, príjem otca je približne 1.250,- Eur mesačne, z čoho platí výživné dcére v sume 250,- Eur. Na dospelého syna, doposiaľ nezaopatrené dieťa, ktoré sa pripravuje na výkon povolania štúdiom na vysokej škole povinný neplatí žiadne výživné. Za obdobie od podania návrhu (18.5.2020) do rozhodnutia súdu prvým rozsudkom dňa 16.12.2020 neuhradil žiadne výživné navrhovateľa, po vyhlásení rozsudku mu uhradil dvakrát po 200,- Eur (t.j. spolu 400,- Eur), opak, či iné skutočnosti povinný nepreukázal. Súd má za to, že povinnosť rodiča vyživovať svoje dieťa nekončí dovŕšením jeho plnoletosti, ale nadobudnutím schopnosti samostatne sa živiť, čo nesporne vyplýva zo zákona. Túto povinnosť nenahrádzajú ani prídavky na dieťa bez ohľadu na ich výšku. S ohľadom na majetkové pomery otca a potreby navrhovateľa ako študenta vysokej školy v dennej forme, ktorý sa v rámci svojich schopností a možností snaží zabezpečiť aspoň minimálny príjem samostatne, súd zastáva názor, že je v schopnostiach a možnostiach povinného uhrádzať navrhovateľovi výživné v sume 100,- Eur mesačne počnúc od podania návrhu, t.j. od 18.5.2020. Napokon, samotný povinný z výživného navrhoval v podanom odvolaní určenie sumy výživného v sume životného minima pre nezaopatrené dieťa, t.j. vo výške 98,08 Eur. Je teda zrejmé, že suma výživného 100,- Eur je adekvátna a primeraná majetkovým pomerom otca. Napriek samotnému návrhu otca na určenie výživného v sume 100,- Eur mesačne, súd zdôrazňuje, že povinný z výživného za rozhodné obdobie neplatil navrhovateľovi pravidelne žiadne výživné, s výnimkou dvoch platieb po 200,- Eur, t.j. celkovo v sume 400,- Eur, čo súd zohľadnil pri určení nedoplatku na zročnom výživnom.

21. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, že povinného zaviazal, aby uhradil navrhovateľovi mesačné výživné v sume 100,- Eur počnúc od podania návrhu, t.j. od 18.5.2020 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa. Vo zvyšnej časti návrh na určenie výživného zamietol.

22. Podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

23. Nakoľko povinný z výživného podľa vyjadrenia navrhovateľa a zhodného vyjadrenia povinného, od podania návrhu na určenie výživného až do rozhodnutia súdu uhradil titulom výživného navrhovateľovi iba sumu 400,- Eur, súd zároveň rozhodol, že nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 18.5.2020 do 20.4.2022 (do rozhodnutia súdu) vo výške 1.950,- Eur. K sume nedoplatku na výživnom súd dospel súčinnom mesiacov omeškania (7,5 mesiaca v roku 2020, 12 mesiacov v roku 2021 a 4 mesiace v roku 2022 x 100 Eur) 23,5 mesiaca a sumy výživného, t.j. 2.350,- Eur, od ktorých odpočítal úhradu vo výške 400,- Eur. Sumu nedoplatku na výživnom súd zaviazal povinného zaplatiť do 90 dní od právoplatnosti rozsudku, s ohľadom na samotnú výšku príjmu povinného z vyživovacej povinnosti a výšku nedoplatku.

24. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 58 CMP O nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Nakoľko súd po preskúmaní nezistil osobitné dôvody pre priznanie náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov, preto im súd nárok na náhradu trov konania nepriznal a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania, ktoré tvoria jeden celok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.